

CURRICULUM VITAE

ROBERTO BOLLI, M.D.

Др Роберто Боли дипломирао је 1976. године на Универзитету у Перуђи (Италија). Завршио је истраживачку обуку на NHLBI (1978–1980) и клиничку праксу из кардиологије на Медицинском колеџу Бејлор (1981–1983). Године 1983. придружио се Медицинском колеџу Бејлор, где је постао редовни професор. На Универзитету у Луивилу, 1994. године постао је шеф Одељења за кардиоваскуларну медицину. Директор је Института за молекуларну кардиологију, научни директор Института за кардиоваскуларне иновације, извршни потпредседник Медицинског одсека, угледни универзитетски професор и истакнути председник Одељења за кардиологију у Јеврејској болници. Професор Боли је на Медицинском колеџу Бејлор и на Универзитету у Луивилу основао и развио водеће истраживачке програме.

Важне доделе:

- Physician Scientist Award, American College of Chest Physicians (1987)
- Pharmacia-Chiron Young Investigator Award (1988)
- NIH MERIT Award (2001–2010)
- Basic Research Prize, Am Heart Assoc (AHA) (2001)
- Research Achievement Award, International Society for Heart Research (ISHR) (2004)
- Ken Bowman Research Award, Univ. of Manitoba (2004)
- Louis and Artur Lucian Award, McGill University (2004)
- Howard Morgan Award, International Academy of Cardiovascular Sciences (IACS) (2005)
- Distinguished Achievement Award of the AHA (2006)
- Distinguished Scientist Award of the AHA (2008)
- Award of Meritorious Achievement of the AHA (2010)
- Walter B. Cannon Award, Am Physiol Society (2011)
- Carl J. Wiggers Award, Am Physiol Society (2011)
- Rocovich Gold Medal for Excellence in Science, Edward Via College of Osteopathic Medicine (2012)
- Medal of Merit of the IACS (2013)
- Research Achievement Award of the AHA (2013)
- Peter Harris Distinguished Scientist Award of the ISHR (2015)
- American Society for Clinical Investigation
- Association of American Physicians
- Foreign Fellow, Academy of Sciences of the Royal Society of Canada

Др Боли је одржао 299 предавања, укључујући:

- Пет пленарних предавања и два State-of-the-Art предавања на АНА седницама
- Значајно предавање на Светском конгресу ИСХП-а (2001) (2001)
- Keith Reimer истакнуто ИСХП предавање (2002)
- Robert Berne истакнуто предавање Am Physiol друштва (2005)
- Michel Mirowski предавање (2006)
- George E. Brown меморијално предавање АНА (2007)
- James T. Willerson предавање (2008)
- Laurence H. Green меморијално предавање (2010)
- АНА истакнуто предавање научника (2011)

- Mikamo предавање, Japanese Circulation Society (2013)
- Michael J. Sole предавање (2013)

Активности НИХ-а: члан CVB Одељења за проучавање, NHLBI Одбора за преглед пројеката и NHLBI Саветодавног већа.

АХА активности: председавајући Одбора за патофизиолошке прегледе, Савета за основне кардиоваскуларне науке, Истакнутог одбора за избор научника и Одбора оперативног Савета; члан бројних одбора; члан Управног одбора.

Међународно друштво за истраживање срца: генерални секретар, благајник и председник.

Уредничке активности: др Боли је био сарадник уредника часописа *Молекуларна и ћелијска кардиологија*, а тренутно је гостујући уредник часописа *Circulation* и главни уредник *Circulation Research*.

Др Боли је PI у неколико НИН грантова, укључујући грант U24 (CAESAR конзорцијум), грант P01 и UM1 (CCTRN). Објавио је 375 радова, укључујући 250 оригиналних чланака. Међу оригиналним чланцима, 37 се појавило у часопису *CCTRN*, 12 у *PNAS*, 7 у *JCI* и 29 у *Circulation*. Радови др Болија су често цитирани: 35 његових радова цитирано је више од 100 пута, 16 више од 200 пута, а 14 више од 300 пута. Укупан број цитата: 28.999, Хирш индекс 94.

Истраживање др Болија фокусирано је на механизме одговорне за миокардијалну исхемију/реперфузију повреде и на развој кардиопротективних стратегија. Његов ранији рад установио је фундаменталну улогу реактивних врста кисеоника у патогенези миокардиалног „stunning“, концепта који је сада прихваћен као доказана хипотеза. Након тога, идентификовао је сигнал трансдукционих путева и кардиопротективне гене одговорне за касну фазу миокардијалног „предкондиционарања“, тако разјаснивши молекуларну основу ове адаптације срца на стрес. Његово откриће да је кардиозаштита пружена прекондиционарањем посредована двома протеинима за која се сматра да су штетни (индуцибилна NO синтаза и циклооксигеназа-2) подстакло је преиспитивање тренутних парадигми у вези са тим ензимима и утрло пут за развој нових фармаколошких или генетских терапеутских стратегија код пацијената са болешћу коронарне артерије. Тренутно истражује употребу ћелијске терапије за поправљање инфаркта миокарда. Водио је SCPIO (Stem Cell Infusion in Patients with Ischemic Cardiomyopathy - Инфузија матичних ћелија код пацијената са исхемијском кардиомиопатијом), прво истраживање срчаних матичних ћелија код пацијената икада, а тренутно води Клинички центар НИН мреже финансирања, CCTRN.